

Sällskapet för Naturskydd

Naturskyddsföreningen
Kristinehamn

Sällskapets jubileumsskrift

Vid ett möte med Sällskapet för Naturskydd i augusti 1942 föreslog Gösta Samuelsson att en festskrift skulle utges för att fira föreningens 10-årsjubileum. Förslaget antogs och 1944 utkom den första jubileumsskriften. Ur innehållet i denna kan nämnas Evert Nyqvists uppsats "Hur jag blev vän med talltitan, gråsiskan och korsnäbben" samt Gösta Samuelssons redogörelse för fågellivet i Visnums-Kil, som bl.a. innehöll en värdefull förteckning över områdets fåglar.

Efter denna första bok har med ungefär tio års mellanrum en ny skrift sett dagens ljus. Den senaste med 2006 som utgivningsår är därför den sjunde i ordningen. Böckerna omfattar sammanlagt omkring 770 textsidor. Innehållet har nästan uteslutande handlat om Kristinehamnstraktens natur och författarna har huvudsakligen varit kristinehamnare eller personer med nära anknytning till kommunen.

Flitigaste skribent har varit Ulf T Carlsson, som även ingått i redaktionen för de fem senaste jubileumsskrifterna. Även på riksplanet kända personer som författaren och konstnären Gunnar Brusewitz, naturvårdaren Nils Dahlbeck, tidigare landshövdingen Ingemar Eliasson och konstnären Bengt Olsson har medverkat i böckerna.

1934-1935

2006

Kristinehamn

Sällskapet för Naturskydd

INNEHÅLL

Gunnar Brusewitz	Gäst i Visnums-Kil	5
Evert Nyqvist	Möten med Erik	14
Sigvard Karlsson	Konservator	21
Erik Fjällman	Tillb	23
Erik Fjällman		33
Ander		46

GÄST I VISNUMS-KIL
AV GUNNAR BRUSEWITZ

Genom en kedja av tillfälligheter fann jag mig en marmorgon sittandes på den ägandes förstutrapa i tankfullt betraktande domänerna. Som enligt på bestå av "äng" och "skog" om ock i minimala pro

Den första fågel jag såg var en lärkfalk som snab i höjd med toppen av den stora knuthjörken. De lovande tecken. Enligt indianerna betyder det falk. Det är en oskyldig vidskepelse som också hjärta.

Jag minns för några år sedan, när vi flyttade lagen där vi bor nu. Jag kände trakten rät men för vår svarta labrador var allting fr ljuden, landskapet. Det tog lång tid för her serna för sitt nya revir. Oroligt flämtande med nosen i backen de första dagarna, kantat sig med allt det nya så blev hon åtr

Jag kände något liknande som hunden d husägare i sydöstra Värmland. En slag nyfikenhet på omvärlden som påmin hamnade på något nytt sommarstäl skillnad — nu räckte det inte med er givningen utan en djupare och meni Om möjligt.

Bo Setterlind blev en gång tillfråg son. Han svarade: Jag träffade ho mötte honom aldrig. Det är en sinna. Nu stod jag inför mötet n bara bli ett sammanträffande ell

Nu, ett par år senare, kan jag ligen denna värmländska nat sig för mig, generöst och vän' taignes uppfattning om land' turen var helt enkelt som mi

Sällskapet för Naturskydd
Kristinehamn
1945—1955

Sällskapet för Naturskydd
Kristinehamn
1996

Sällskapet för Naturskydd
Kristinehamn
1955—1965

Sällskapet för Naturskydd
Kristinehamn
1970—1985